तैश्चतुर्भिश्चतुष्पादैः पशुभिरे तेनान्नेनास्मिलोके प्रतितिष्ठति ॥१०॥ स्रयातः संस्कृ-तिर्व । या अमूर्कादशेष्टका उपद्धाति योजसौ प्रथमोजनुवाकस्तद्त्रिद्धाः स म्रात्मा तखता ठ्काद्श भवत्येकाद्शाच्या वे त्रिष्टुप्त्रेष्टुभमत्तरिचमय या उत्त-राः षष्टिः स वायुः स प्रजापतिः सोऽग्निः स यजमानः ॥११॥ तयाः पुरस्तारुप-द्धाति । शिरोण्स्य तास्ता द्श भवन्ति द्श वै प्राणाः प्राणा उ वै शिरः पूर्वार्ध उउपद्धाति पुरस्ताद्वीद् शिरः ॥१५॥ अय या दिन्नणतः । यद्वर्धं मध्याद्वाची-न७ शोर्त्तस्तिद्स्य ता अय याः पश्चाचद्वधं प्रतिष्ठायाऽअवाचीनं मध्यात्तद्स्य ताः प्रतिष्ठिवोत्तरतः ॥१३॥ तथाः सप्त पुरस्ताद्वालाखिल्या उपद्धाति । यङ्वेमे सप्त पुरस्तात्प्राणास्तानस्मिन्नतद्धाति ता अनलर्हिता एताभ्यो दशभ्य उपद्धात्यनल-र्व्हितांस्तक्षेत्रिः प्राणान्द्धाति ॥ १४ ॥ अय याः सप्त पश्चात् । य एवेमे सप्त पश्चा-त्प्राणास्तानस्मिन्नेतद्धाति ता अनलिहिता एताभ्यो दादशभ्य उपद्धात्यनलिहि-तांस्तदात्मनः प्राणान्दधाति स रूप वायुः प्रजापतिरसमिस्त्रेष्टभेजनिर्न्ते समनं पर्यक्रस्तचन्तीयां चितिमुपद्धाति वायुं चैव तद्त्तिर्वं च संस्कृत्योपधत्तेऽय लोकम्पृणोऽउपद्धात्यस्या७ स्नत्यां तयोरुपरि बन्धः पुरीषं निवपति तस्योपरि बन्धुः ॥ १५ ॥ ब्राव्सणाम् ॥ ३ [३. ४.] ॥ तृतीयोऽध्यायः [५१.] ॥ ॥

चतुर्थी चितिमुपद्धाति । हतद्दे देवास्तृतीयां चितिं चित्रा समारोक्ष्त्रसारितं वे तृतीया चितिरसारित्तमेव तत्संस्कृत्य समारोक्ष्त्र ॥१॥ तेऽब्रुवन् । चेत्रयध-मिति चितिमिक्ष्तेति वाव तद्ब्रुवित्तत् उर्धिमक्ष्तेति ते चेत्रयमाना हतां चतुर्थी चितिमपश्यन्यद्वर्धमस्तरित्ताद्वाचीनं दिवस्तेषामेष लोकोऽध्रुव-इवाप्रतिष्ठित-इव मनस्यासीत् ॥१॥ ते ब्रक्ताब्रुवन् । वामिक्षेपद्धामकाऽइति किं मे ततो भवि-ष्यतीति वमेव नः श्रेष्ठं भविष्यसीति तथित तेऽत्र ब्रक्षोपाद्धत तस्मादाङ्क्रि-क्षेव देवाना७ श्रेष्ठमिति तदेतया व चतुर्था चित्यमे ब्रावापृथिवी विष्ठब्धे ब्रक्ष